

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/129/2013
Identifikačné číslo spisu:	6013200331
Dátum vydania rozhodnutia:	16.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013200331.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. Jozef Gatíal, Orgovánová 10, Zvolen, IČO: 33281131, zastúpeného JUDr. Máriou Kuttnerovou, advokátkou so sídlom Kozačeka 2003/40, Zvolen, proti žalovanému Finančné riaditeľstvo, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 1100301/1/1303659/2012/14003 zo 6. decembra 2012, č. 1100301/1/1303618/2012/14003 zo 6. decembra 2012, č. 1100301/1/1303669/2012/14003 zo 6. decembra 2012, č. 1100301/1/1303688/2012/14003 zo 6. decembra 2012, č. 1100301/1/1306605/2012/14003 zo 7. decembra 2012, č. 1100301/1/1303699/2012/14003 zo 6. decembra 2012 a č. 1020501/1/1160625/2012/4915 z 20. septembra 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/48/2013-33 zo 16. augusta 2013 v časti výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/48/2013-33 zo 16. augusta 2013 vo výroku o trovách konania m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 490 eur titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku a 794,52 eur titulom trov právneho zastúpenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia k rukám právnej zástupkyne žalobcu.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/1303659/2012/14003 zo 6. decembra 2012, č. 1100301/1/1303618/2012/14003 zo 6. decembra 2012, č. 1100301/1/1303669/2012/14003 zo 6. decembra 2012, č. 1100301/1/1303688/2012/14003 zo 6. decembra 2012, č. 1100301/1/1306605/2012/14003 zo 7. decembra 2012, č. 1100301/1/1303699/2012/14003 zo 6. decembra 2012 a č. 1020501/1/1160625/2012/4915 z 20. septembra 2012, ako aj prvostupňové rozhodnutia Daňového úradu Banská Bystrica, ktoré im predchádzali, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 490 eur, čo predstavovalo sumu zaplateného súdneho poplatku za sedem žalôb. Krajský súd nepriznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia, nakoľko právna

zástupkyňa žalobcu trovy vyčísliła po uplynutí troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, a preto v zmysle § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd na takéto oneskorené vyčíslenie trov nemohol prihliadať.

Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby súd napadnutý rozsudok v časti rozhodnutia o trovách konania zmenil tak, že žalobcovi prizná náhradu trov v plnej ním uplatnenej výške. K odvolaniu pripojil kópiu elektronickej výzvy, doručenej dňa 20. augusta 2013, ktorou krajský súd žalobcu vyzval na vyčíslenie trov právneho zastúpenia, pričom zdôraznil, že lehota stanovená konajúcim súdom bola dodržaná, nakoľko vyčíslenie trov právneho zastúpenia bolo realizované dňa 22. augusta 2013. Žalobca tiež uviedol, že uznesenie krajského súdu o spojení vecí na spoločné konanie zo dňa 14. augusta 2013 bolo žalobcovi doručené 6. septembra 2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z predloženého spisu najvyšší súd zistil, že uznesením zo dňa 14. augusta 2013 krajský súd spojil na spoločné konanie veci vedené na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 24S/48/2013, 24S/49/2013, 24S/50/2013, 24S/51/2013, 24S/52/2013, 24S/53/2013 a 24S/139/2012, pričom uznesenie bolo právnej zástupkyňi žalobcu doručené 6. septembra 2013. V uvedených spojených veciach rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici bez pojednávania rozsudkom č. k. 24S/48/2013-33 verejne vyhláseným 16. augusta 2013.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 veta pred bodkočiarkou Občianskeho súdneho poriadku ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia.

Nakoľko v prejednáwanej veci bol rozsudok vyhlásený dňa 16. augusta 2013 (piatok), v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku bol žalobca povinný vyčísliť trovy konania do 21. augusta 2013 (tri pracovné dni od vyhlásenia rozhodnutia).

V zmysle citovaných zákonných ustanovení krajský súd nebol povinný žalobcu vyzývať na vyčíslenie trov konania. Uvedená povinnosť vyplývala žalobcovi priamo zo zákona.

Výzvou zaslanou dňa 20. augusta 2013 elektronicke na e-mailovú adresu krajský súd oznámil právnej zástupkyňi žalobcu, že uznesením zo dňa 14. augusta 2013 spojil na spoločné konanie veci vedené na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 24S/48/2013, 24S/49/2013, 24S/50/2013, 24S/51/2013, 24S/52/2013, 24S/53/2013 a 24S/139/2012, a vo veci vyhlásil dňa 16. augusta 2013 rozhodnutie, následne v texte krajský súd vyzval právnu zástupkyňu žalobcu, aby v lehote do troch dní vyčísliła trovy konania. Podaním, zaslaným krajskému súdu dňa 22. augusta 2013, právna zástupkyňa žalobcu vyčísliła trovy konania. Krajský súd však na toto vyčíslenie trov ako na oneskorené neprihliadal.

Z uvedeného vyplýva, že krajský súd, aj keď mu zo zákona taká povinnosť nevyplývala, vyzval žalobcu na vyčíslenie trov konania. Takýto postup súdu nad rámec zákona možno kvalifikovať len pozitívne, ako snahu čo najviac dbať o účinné uplatňovanie práv účastníkmi súdneho konania. Je však potrebné poukázať na to, že všetky rozhodnutia, a tiež aj iné písomnosti súdu, viac alebo menej formálne, musia byť v prvom rade zrozumiteľné a jednoznačné. Výzva, ktorú krajský súd zaslal právnej zástupkyňi žalobcu, môže vzbudiť pochybnosti ohľadom lehoty na splnenie povinnosti, na ktorú bol žalobca

vyzvaný. V ustanovení § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je vyjadrená povinnosť účastníka konania vyčísliť trovy konania do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia. Krajský súd vyzval žalobcu na vyčíslenie trov konania „do troch dní“. Krajský súd v určení lehoty uviedol „tri dni“, a nie tri pracovné dni (ako to ustanovuje § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), a tiež neuviedol moment začatia plynutia lehoty.

V záujme dosiahnutia zvýšenej ochrany práv účastníkov konania bolo postačujúce, aby krajský súd za účelom vyčíslenia trov konania elektronickou formou oznámil žalobcovi, že vo veci bolo vyhlásené rozhodnutie, s uvedením presného dňa vyhlásenia, pričom ak už konajúci súd k takémuto kroku, ktorý je nad rámec zákona, prikrečí, je žiaduce informovať účastníkov konania čo najskôr po vyhlásení rozhodnutia, aby im bola zachovaná možnosť využitia celej zákonnej lehoty na splnenie povinnosti. Keď v prejednávanej veci krajský súd okrem oznámenia dátumu vyhlásenia rozsudku prikrečil aj k doslovnej výzve žalobcu na vyčíslenie trov konania, mal tak urobiť jasne a precízne, s uvedením začatia plynutia lehoty, ako aj presným uvedením trvania lehoty, tak ako je to stanovené v procesnom predpise.

Vzhľadom na skutočnosť, že výzva krajského súdu mohla vzbudiť pochybnosti o začiatku a trvaní lehoty na splnenie povinnosti, Najvyšší súd v záujme ochrany právnej istoty účastníkov konania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť a trovy prvostupňového konania, ktoré žalobca vyčísliť v podaní zaslanom súdu dňa 22. augusta 2013, je mu potrebné priznať.

Trovy konania na súde prvého stupňa pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za sedem podaných žalôb spolu v sume 490 eur a z trov právneho zastúpenia v sume 794,52 eur. Trovy právneho zastúpenia náležia žalobcovi za dva úkony právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny v sume 130,16 € (rok 2013) podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, v ostatných veciach v spojenom konaní vo výške 1/3 základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 13 ods. 3 vyhlášky 655/2004 Z. z., t.j. 1 x 42,39 € za rok 2012 a 5 x 43,38 € za rok 2013, a režijný paušál vo výške 7,81 € podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.,
2. podanie žaloby na súd vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny v sume 130,16 € (rok 2013) podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z., v ostatných veciach v spojenom konaní vo výške 1/3 základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 13 ods. 3 vyhlášky 655/2004 Z. z., t.j. 1 x 42,39 € za rok 2012 a 5 x 43,38 € za rok 2013, a režijný paušál vo výške 7,81 € podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal, nakoľko si žalobca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.